

СЪДЪРЖАНИЕТО НА КН. 1 ЗА 2021 Г. НА СПИСАНИЕ „БЪЛГАРСКИ ЕЗИК“

ТАТЯНА АЛЕКСАНДРОВА

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК „ПРОФ. ЛЮБОМИР АНДРЕЙЧИН“

ПРИ БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

t_alexandrova_@mail.bg

В кн. 1 за 2021 г. на сп. „Български език“ са включени три статии, съдържащи резултатите от изследвания, представени на научния форум „Изследователския подходи в обучението по български език“ (2019), който Институтът за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките провежда ежегодно през последните пет години.

В статията на Катя Чаралозова *Категорията вид на глагола и методически аспекти на преподаването ѝ в българските училища зад граница* от гледна точка на интерпретацията на категорията вид като семантична категория се представят методическите аспекти на преподаването ѝ на ученици в българските училища зад граница. Разглеждат се последователността и начините за въвеждане на формите за свършен и несвършен вид при отделните глаголни времена.

Лучия Антонова-Василева разглежда *Необходимост от подбор и адаптация на текстовете за изучаване на българска литература в чужбина*, като представя добри примери за адаптиране на художествени творби за целите на езиковото обучение. За нуждите на обучението по български език и литература на българи, които живеят извън границите на България, е обоснован и разработен модел за адаптация на текст от романа „Под игото“ от Ив. Вазов.

На *Межкултурното общуване и равнопоставеност между участниците в българския диалог* е посветена статията на Рени Манова и Елена Хаджиева. Въз основа на анализ на особеностите на межкултурното общуване като обмен на културно обусловена информация между представители на различни култури се прави изводът, че при този тип комуникация особено важни са както знанията за чуждата култура, така и уменията за

приложение на определено комуникативно поведение, пригодени към правилата на интеракция на приемащата култура.

В статията на Марияна Цибранска-Костова *Светът на монахините по лексикални данни* се сравняват данни за женското монашество от два типа източници – агиографски и каноничноправни, за да се изведе всекидневният живот в манастира като обект на лингвокултурната концептология и диахронната езикова картина на света. Всекидневието в манастира се представя чрез специфичен регистър от понятия (ментални конструкти) и съответните им езикови изразения.

Статията на Георги Митринов *Има ли „помашки говор“ в България* представя критичен преглед на изследването на Емел Балъкчи „Родопските говори. Богатство и магия. Rodop ağızlarının. Sırtı ve renkliligi (изследвания araştırmalar)“, посветено на българските родопски говори. С научни аргументи е оборен опитът на авторката да представи родопските говори като помашки. С множество примери е разкрита липсата на научна компетентност и обективност при представянето на особеностите на българските родопски говори.

В статията си *Названия на жената роднина в българския език, представени в хетеронимни редове* Цветелина Георгиева представя в структуриран вид тези названия, ексцерпирани от енциклопедичния речник „Българска семейно-родова лексика“. Чрез прилагане на ономасиологичния подход се доказва тезата, че названията на жената роднина в българския език са хетероними, а не синоними.

✉ доц. д-р Татяна Александрова
Секция за съвременен български език
Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“
при Българската академия на науките
бул. „Шипченски проход“ 52, бл. 17, 1113 София, България

Публикувано: 31 март 2021